

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Var Och Hur?](#) > [Vad Kostar Det?](#) > [Austria](#)

Vad kostar det?

Innehåll inlagt av
Österrike

Österrike

Den här sidan innehåller information om rättsliga kostnader i Österrike.

Regler om advokatarvoden och liknande

Jurister

Enligt den österrikiska lagen om advokatväsendet (*Rechtsanwaltsordnung*) kan arvoden som betalas till advokater för utförda tjänster i princip överenskommas fritt mellan klient och advokat.

Arvodena kan beräknas utifrån ett timpris eller vara en fast avgift. En fast avgift varierar inte beroende på arbetsinsats och tidsåtgång. Om det inte finns någon uttrycklig överenskommelse om arvodesnivån förutsätts att man har enats om en rimlig ersättningsnivå.

Enligt den österrikiska civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung* - ZPO) och lagen om advokatarvoden (*Rechtsanwaltstarifgesetz*) ska domstolen i tvistemål när beslut fattas om rättegångskostnaderna fastställa den del av kostnaderna som den förlorande parten ska betala till den andra parten. Rättegångskostnaderna baseras på det omtvistade värdet samt typen av arbetsinsatser och tidsåtgång.

I brottmål måste i princip alla personer (tilltalad, målsägare, parter med enskilda anspråk) som har anlitat en advokat för att företräda dem bära alla kostnader för detta. Det gäller även när en försvarsadvokat utses av domstolen (*ex officio*), såvida inte förutsättningarna för rättshjälp är uppfyllda. Kostnaderna varierar i regel beroende på den aktuella domstolens typ och sammansättning, t.ex. distriktsdomstol (*Bezirksgericht*), regiondomstol med ensamdomare (*Landesgericht mit Einzelrichter[in]*), lekmannadomstol (*Schöffengericht*) eller domstol med jury (*Geschworenengericht*).

Exekutionstjänstemän

Ersättningen som domstolens exekutionstjänstemän (*Gerichtsvollzieher*) får för sin verksamhet fastställs i del 6 i utsökningslagen (*Exekutionsordnung*) (§§ 454 ff. i utsökningslagen). I denna lag anges även att den sökande borgenären ska betala en verkställighetsavgift (*Vollzugsgebühr*) när ansökan om verkställighet lämnas in, tillsammans med en fast avgift (*Pauschalgebühr*) som fastställs i lagen om domstolsavgifter (*Gerichtsgebührengesetz* - GGG).

Verkställighetsavgiften (§ 455 i utsökningslagen) är en del av kostnaderna för ett verkställighetsförfarande. På begäran av borgenären kan domstolen ålägga gäldenären att återbetala verkställighetsavgiften i beslutet om rättegångskostnader.

Exekutionstjänstemannen ska också erhålla ersättning för mottagande av betalningar. Detta belopp kan dras av från det betalda beloppet (§ 457 och 462 i lagen om verkställighetsavgifter).

Fasta kostnader

Fasta kostnader i tvistemål

Fasta kostnader för parterna i tvistemål

Domstolsavgifterna som ska betalas för utnyttjande av domstolens tjänster kan fastställas antingen som fasta avgifter eller som en procentandel av beräkningsunderlaget. Beloppet beror på typen av mål och det omtvistade värdet (som fastställs utifrån tvisteföremålets värde) och antalet parter. Om det finns fler än två parter kan ett flerpartstillägg på mellan 10 och 50 % tillkomma enligt § 19a i lagen om domstolsavgifter.

När ska de fasta avgifterna betalas (i tvistemål)?

Vid tvistemål i första instans ska den fasta avgiften betalas när ansökan lämnas in. Avgiften ska endast betalas en gång, oavsett hur förfarandet framskrider i detta skede och oavsett om talan innehåller mer än ett krav eller hänför sig till mer än en person, och omfattar hela förfarandet i första instans. Om det av käranden yrkade beloppet höjs under förfarandets gång kan ytterligare avgifter komma i fråga. Dessa avgifter ska betalas i samband med den skriftliga framställan om utökning av kravet. Om kravet utökas under en muntlig förhandling ska betalning ske vid den tidpunkt detta protokollförs. I andra och tredje instans ska avgiften betalas vid registrering av överklagandet (§ 2 led 1 i lagen om domstolsavgifter). Undantagsvis tillämpas i samband med rättsvårdsärenden ibland en annan typ av avgift (som betalas i samband med att beslut meddelas).

Fasta kostnader i brottmål

Fasta kostnader för parter i brottmål

I princip betalas inga domstolsavgifter i brottmål. Avgifter för ansökningar om att inleda eller fortsätta en brottmålsprocess tillämpas endast vid enskilt åtal, och för överklaganden och invändningar om ogiltighet från parten som väcker enskilt åtal.

När ska de fasta avgifterna betalas (i brottmål)?

Fasta avgifter ska betalas när avgiftsbelagd ansökan inges.

Fasta kostnader i författningsmål

Fasta kostnader för parterna i ett författningsmål

Domstolsavgiften uppgår till 240 euro enligt § 17a led 1 i lagen om författningsdomstolen (*Verfassungsgerichtshofgesetz - VfGG*).

När ska de fasta avgifterna betalas (i författningsmål)?

Fasta avgifter ska betalas när förfarandet inleds.

Informationsskyldighet för advokater och juridiska ombud

Parternas rättigheter och skyldigheter

Enligt de allmänna villkoren är advokater skyldiga att informera sina klienter om hur arvoden beräknas och vilka kostnader klienten kan förvänta sig. I § 15.2 i Riktlinjer för utövande av yrket som advokat (*Richtlinien für die Ausübung des Rechtsanwaltsberufes - RL-BA 2015*) rekommenderas att advokaten, när denna åtar sig ett nytt ärende, bör informera klienten om på vilka grunder arvodet baseras och om rätten till delfakturering. I det senare fallet har klienten, såvida man inte kommit överens om enhetstaxa, rätt att med rimliga intervall begära preliminär fakturering eller en rapport över tjänster som redan utförts eller tid som redan använts (om ett tidsbaserat arvode har överenskommit). Innan en advokat utses bör även ett avtal ingås om när löpande betalningar ska påbörjas och deras periodicitet.

Bestämmelser om kostnader – rättsliga grunder

Var hittar jag information om juridiska kostnader i Österrike?

Bestämmelserna om ansvar för kostnader i tvistemål (inbegripet handelsrättsliga mål) anges i §§ 40–55 i civilprocesslagen. I rättsvårdsärenden (t.ex. familjerättsliga ärenden, särskilt vid äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan eller vårdnadstvister, umgängesrätt och underhållskrav) gäller särskilda regler om ansvar för rättegångskostnader. De allmänna reglerna anges i § 78 i lagen om rättsvård (*Außerstreitgesetz* – AußStrG). Undantag från dessa regler gäller bland annat vid tvister rörande vårdnad och umgängesrätt och förfaranden rörande underhållskrav för minderåriga. Frågan om ersättning för kostnader i brottmål regleras i §§ 380–395 i Österrikes straffprocesslag (*Strafprozessordnung* – StPO). Rättegångskostnader (fasta avgifter) anges i lagen om rättegångskostnader.

En allmän redogörelse för bestämmelserna om advokatarvoden finns i en informationsbroschyr på nätet på webbplatsen för [Österrikes advokatsamfund](#) (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). Allmänna uppgifter kan även erhållas via den interinstitutionella plattformen [oesterreich.gv.at: Leben Themen > Dokumente und Recht > Zivilrecht > Zivilverfahren](#) (Levnad > Handlingar och lagstiftning > Civilrätt > Tvistemål).

Allmän information om domstolsavgifter finns på webbplatsen [oesterreich.gv.at](#). Texten till gällande bestämmelser (lagen om domstolsavgifter samt arvodesskalor) finns kostnadsfritt tillgänglig via länken till Österrikes rättsinformationssystem [Rechtsinformationssystem des Bundes](#) – RIS på webbplatsen för förbundskanslerns kansli.

På vilka språk kan jag få information om bestämmelser om kostnader i Österrike?

Information om bestämmelser om kostnader i Österrike är tillgänglig på tyska.

Var hittar jag information om medling?

Det federala justitieministeriet har en förteckning över medlare som finns tillgänglig för allmänheten på en särskild [webbplats](#) på temat medling.

När det gäller reparativ rättvisa i brottmål finns information om medling mellan tilltalad och offer (*Tatausgleich*) tillgänglig på webbplatsen [NEUSTART](#) (även på engelska).

Var hittar jag mer information om kostnaderna?

Webbinformation om förfarandekostnader

Allmän information om det österrikiska rättssystemet, om rättegångskostnader och om det federala justitieministeriet finns på [Österrikes officiella webbplats om rättssystemet](#) och på webbplatsen [oesterreich.gv.at](#) som tillhandahåller läsbar information.

Följande lagtexter finns tillgängliga via [österrikiska regeringens rättsinformationssystem](#)[ÖS1]:

- Lagen om domstolsavgifter (*Gerichtsgebührengesetz* – GGG).
- Lagen om rätt till ersättning till vittnen, sakkunniga m.m. (*Gebührenanspruchsgesetz* – GebAG).
- Lagen om advokatväsendet (*Rechtsanwaltsordnung* – RAO).
- Lagen om advokatarvoden (*Rechtsanwaltstarifgesetz* – RATG).

De allmänna arvodeskriterierna (*Allgemeine Honorar-Kriterien für Rechtsanwälte* – AHK) finns tillgängliga på webbportalen för [Österrikes advokatsamfund](#).

Var hittar jag information om den genomsnittliga tidsåtgången för olika förfaranden?

För denna typ av information var vänlig kontakta Österrikes federala justitieministerium direkt.

Var hittar jag information om den genomsnittliga sammanlagda kostnaden för ett visst förfarande?

De domstolsavgifter som ska betalas vid olika typer av förfaranden är fastställda på förhand (i lagen om

domstolsavgifter). De kan ändras om det omtvistade värdet ökar eller minskar. Rättegångskostnader som den förlorande parten ska ersätta den vinnande parten i tvistemålsprocesser (för advokatarvoden, ersättning till sakkunniga, kostnader för översättning och tolkning) fastställs av domstolen när beslut fattas om rättegångskostnader. Domstolen fattar beslut på grundval av lagen om advokatarvoden (för advokatarvoden) och lagen om rätt till ersättning (arvoden till sakkunniga, tolkar och översättare). Dessa kostnader beror i stor utsträckning på de aktuella utgifterna samt den tid som ägnats åt ärendet. En exakt siffra kan därför inte anges på förhand. Det arvode som klienter betalar till advokater kan i princip avtalas fritt dem emellan.

Mervärdesskatt

Var hittar jag information om mervärdesskatt? Vilken mervärdesskattesats tillämpas?

Advokattjänster omfattas av mervärdesskatt. Mervärdesskatten i Österrike är 20 %. I likhet med andra utgifter ska den betalas till advokaten separat, vilket fastställs i § 16 i lagen om advokatarvoden och § 17 i de allmänna arvodeskriterierna för advokater. Mervärdesskatt ingår inte i de arvodesskalor som anges i lagen om advokatarvoden och de allmänna arvodeskriterierna.

Rättshjälp

Tillämplig inkomstgräns i tvistemål

Möjligheten till rättshjälp (*Verfahrenshilfe*) är inte baserad på en lagstadgad inkomstgräns. I civilrättsliga (och handelsrättsliga) förfaranden regleras rättshjälpen i Österrikes civilprocesslag. Bestämmelserna i civilprocesslagen gäller i tillämpliga fall även med avseende på rättsvårdsärenden. Beslut om att bevilja rättshjälp fattas av domstolen i första instans.

Rättshjälp beviljas inte om tilltänkt försvar eller rättslig åtgärd förefaller vara uppenbart oskälig eller sakna utsikter till framgång. Domstolen beslutar om vilka av förmånerna nedan som beviljas i varje enskilt fall.

I Österrike kan rättshjälp innefatta följande:

1. Tillfällig befrielse från betalning av domstolsavgifter, ersättning till vittnen, sakkunniga och tolkar/översättare, kostnaden för nödvändig officiell kungörelse, kostnader för förvaltare och eventuella utlägg som av domstolen anlidade rättsliga företrädare eller advokater har haft.
2. Biträde av advokat.

Inom tre år efter att förfarandet avslutats kan en part tvingas att helt eller delvis betala tillbaka summan, om vederbörandes ekonomiska situation/förutsättningar ändras så att han eller hon kan klara av betalningarna utan att det inkräktar på den nödvändiga försörjningen.

Tillämplig inkomstgräns för misstänkta, tilltalade och brottsoffer i brottmål

Det finns ingen fast inkomstgräns som används för att fastställa huruvida en tilltalad, ett brottsoffer eller någon som har väckt talan om enskilt anspråk har rätt till rättshjälp. Försörjning på en nivå som ligger över existensminimum, men inte över en skälig levnadsstandard är det vägledande kriteriet. Nivån på existensminimum utvärderas regelbundet och offentliggörs på [Österrikes officiella webbplats om rättssystemet](#).

Villkor för beviljande av rättshjälp till brottsoffer

I sådana fall där det inte föreligger någon rätt till rättshjälp (*Prozessbegleitung*) enligt § 66b i den österrikiska straffprocesslagen har målsägande rätt till rättshjälp om

- vederbörande inte kan anlita advokat utan att inkräkta på den nödvändiga försörjningen (jfr ovanstående förklaring av vad som utgör nödvändig försörjning) och
- representation av en advokat ligger i rättskipningens intresse, särskilt för att kunna genomdriva eventuella ersättningsanspråk och därigenom undvika civilrättsliga skadeståndsprocesser längre fram.

Villkor för beviljande av rättshjälp till tilltalade

En förutsättning för rättshjälp, utöver att de ovannämnda ekonomiska villkoren är uppfyllda, är att det ligger i rättskipningens intresse att bevilja rättshjälp, framför allt så att det blir möjligt att tillhandahålla ett ändamålsenligt försvar.

Det ligger under alla omständigheter i rättskipningens intresse att en försvarare tillhandahålls i följande fall:

- Om det rör sig om nödvändigt försvar (*notwendige Verteidigung*) i den mening som avses i § 61.1 i straffprocesslagen (se nedan) där den tilltalade är synskadad, hörselskadad eller lider av andra funktionsnedsättningar eller saknar tillräckliga kunskaper i rättegångsspråket och därför inte kan försvara sig.
- Vid överklaganden.
- Om målet rör komplicerade sak- eller rättsförhållanden.

I situationer med nödvändigt försvar måste den tilltalade företrädas av en försvarsadvokat. Det är fråga om nödvändigt försvar i följande fall (§ 61.1 i straffprocesslagen):

- Om den tilltalade är häktad (punkt 1).
- Vid förhandlingar som rör förvar vid en rättspsykiatrisk institution enligt § 21 i strafflagen (punkt 2).
- Vid förhandlingar som rör förvar på en institution för missbrukande gärningsmän i behov av rehabilitering eller för farliga återfallsförbrytare (punkt 3).
- Vid rättegång inför en jury eller en panel av lekmannadomare i regiondomstolen (punkt 4).
- I mål som prövas av en ensamdomare i regiondomstolen, om brottet kan leda till fängelse i mer än tre år, med undantag för inbrott enligt § 129.2.1 i österrikiska strafflagen (*Strafgesetzbuch* – StGB) och häleri enligt § 164.4 i strafflagen (punkt 5).
- Vid kontradiktoriskt förhör (§ 165) när detta utgör en del av det nödvändiga försvaret i ett domstolsförfarande enligt punkterna 3–5 (punkt 5a).
- Vid överklagande av en dom som meddelats av en jury eller en panel av lekmannadomare (punkt 6).
- Vid överklagande i syfte att få en ny rättegång till stånd, och vid den offentliga förhandlingen om detta (punkt 7).

Kostnadsfria domstolsförhandlingar

För att skydda de drabbades rättigheter i brottmålsprocesser erbjuds kostnadsfritt psykosocialt stöd och rättshjälp på begäran till följande typer av offer:

- Offer för våldshandlingar, allvarliga hot eller sexuella trakasserier, eller brott som kan ha utnyttjat deras personliga beroendeställning.
- Make/maka, registrerad partner, livskamrat, släkting i direkt led, bror eller syster och andra personer i beroendeställning till en person vars död kan ha orsakats av ett brott, eller andra släktingar som bevittnat brottet.
- Offer för terroristbrott.
- Offer för stalkning, ihållande trakasserier genom telekommunikation eller ett it-system och anstiftan.
- Offer för ärekränkning, anklagelser om ett brott som redan har avvisats som ogrundat, förolämpningar och förtal, där det finns vissa skäl att anta att gärningen har begåtts med hjälp av telekommunikation eller genom användning av ett it-system,
- Minderåriga som har bevittnat våldshandlingar inom sin sociala krets (våld i familjen, våld mot barn).

Sexualbrottsoffer under 14 år har under alla omständigheter rätt till kostnadsfritt stöd utan att behöva inkomma med en begäran. Psykosocialt stöd omfattar offrets förberedelser inför förhandlingarna och den emotionella börda som förhandlingarna orsakar. Psykosocialt stöd och rättshjälp lämnas av organisationer för brottsofferstöd som får uppdrag och kontrakteras av det federala justitieministeriet (§ 66.3 i den österrikiska straffprocesslagen).

När det gäller rättsvårdsärenden uttas inga avgifter för utnämning av särskilda juridiska ombud (*Erwachsenenvertreter*) eller i förfaranden rörande vårdnad och umgängesrätt. Inga avgifter uttas heller i förfaranden enligt lagen om förvar på institution (*Unterbringungsgesetz*) och lagen om rättigheter vid vård på vårdinrättning (*Heimaufenthaltsgesetz*). Om en part har låg inkomst och begränsade tillgångar i relation till de

avgifter som ska betalas kan rättshjälp beviljas i form av tillfällig befrielse från avgifter. Befrielsens omfattning beror på ansökan och avgörs av domstolen.

När betalar den förlorande parten den vinnande partens kostnader?

Tvistemål

Kostnaderna i tvistemål (inklusive handelsrättsliga mål) regleras i den österrikiska civilprocesslagen. Det innebär generellt sett att varje part inledningsvis måste betala de kostnader som uppstår till följd av deras deltagande i förhandlingarna. Ömsesidiga kostnader ska inledningsvis delas lika mellan parterna. Om målet avgörs av domstol i en viss instans ska denna domstol också besluta om rättegångskostnaderna. Principen är att den part vars yrkanden bifallits ska ersättas för sina kostnader. Den part som förlorar en tvist ska ersätta den andra parten för alla nödvändiga rättegångskostnader. Om parterna delvis vinner och delvis förlorar ska kostnaderna kvittas mot varandra eller delas proportionellt.

Avsteg från principen om att den part vars yrkanden bifallits ska ersättas för sina kostnader kan göras i vissa fall:

- Om den del av talan som har ogillats inte har medfört några särskilda kostnader.
- Om fordrans belopp fastställs av sakkunniga eller efter domstolens skön, eller om kostnaderna ska kvittas mot varandra.
- Om svarandens uppträdande inte har gett anledning att föra talan, och han eller hon redan från början har erkänt kravet.
- Om skälet till att ett förfarande har upphävts eller förklarats ogiltigt beror på en av parterna, kan den parten bli tvungen att betala samtliga kostnader.

Rättsvårdsärenden

Familjerättsärenden (underhåll, umgängesrätt, vårdnadsförhandlingar och äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan) hanteras inom ramen för rättsvårdssystemet. Den allmänna regeln när det gäller kostnader i rättsvårdsärenden anges i § 78 i lagen om rättsvård. Ett stort antal förfaranden omfattas dock av undantag från dessa regler. Även här gäller normalt principen om att kostnaderna för den part vars yrkanden bifallits ska ersättas. Avsteg från detta kan dock göras på skälighetsgrunder. Om ingen ersättning krävs ska utgifter ur egen ficka (t.ex. sakkunnigas arvoden) betalas i förhållande till andelarna i den aktuella frågan. Om detta inte kan fastställas måste de delas lika.

Detaljer om de olika typerna av förfaranden (underhåll, umgängesrätt och förfaranden som rör vårdnad och äktenskapsskillnad):

1. Vad gäller äktenskapsskillnad skiljer man mellan två typer av äktenskapsskillnad, nämligen äktenskapsskillnad där parterna är oeniga och äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan.

Äktenskapsskillnad där parterna är oeniga: Vid äktenskapsskillnad där parterna är oeniga gäller särskilda bestämmelser i Österrikes civilprocesslag. Om ingendera parten anses skyldig till äktenskapsskillnaden, ska kostnaderna delas mellan parterna. Om skälet till äktenskapsskillnaden är djup och varaktig söndring mellan makarna och om skilsmässodomen innehåller ett avgörande om ansvaret för denna söndring ska den make som dömts som ansvarig betala den andras kostnader.

Äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan: Reglerna för rättsvårdsärenden gäller vid äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan. I detta fall lämnar makarna två identiska framställningar till domstolen. Eftersom det inte är aktuellt med några förhandlingar mellan parterna fattas inget beslut om kostnader. Parterna ska dela på utgifter som betalats ur egen ficka.

1. Förfaranden rörande vårdnads- och umgängesrätt hör också till rättsvårdsområdet. I kraft av en undantagsbestämmelse (§ 107.5 i lagen om rättsvård) utdöms inga kostnader i dessa förfaranden.
2. Enligt en annan undantagsbestämmelse (§ 101.2 i lagen om rättsvård) utdöms heller inga kostnader i förhandlingar som rör underhållskrav för minderåriga barn.

Brottmålsprocesser

I brottmålsprocesser ska alla som tilldelas försvarsadvokat eller ett annat ombud själva bära kostnaderna för

sådana företrädare även om advokaten har utsetts av domstolen (§ 393.1 i straffprocesslagen).

En person som fällts för brott ska stå för kostnaderna i målet. Domstolen fastställer betalningsskyldigheten i samband med att domen avkunnas (§ 389.1 i straffprocesslagen). Enligt § 381.1 i straffprocesslagen kan följande kostnader uppkomma i brottmål:

1. En fast avgift som en del av rättegångskostnaderna, som inte specificeras närmare nedan, inbegripet kostnader för de undersökningar och anvisningar som utfärdats av den allmänna åklagaren eller domstolen i syfte att genomföra officiella åtgärder. Denna fasta avgift beräknas enligt följande: i mål som prövas med jury i regiondomstol: 500–10 000 euro; i förfaranden inför regiondomstol med lekmannadomare: 250–5 000 euro; i förfaranden inför regiondomstol med ensamdomare: 150–3 000 euro; i förfaranden inför distriktsdomstol: 50–1 000 euro.
2. Sakkunnigarvoden och i regel även tolkarvoden.
3. Kostnader för information och utlåtanden från myndigheter.
4. Kostnader för den tilltalades eller vittnens transport från ett annat land och kostnader för vittnen som kallas från utlandet.
5. Kostnader orsakade av ett beslut om frysning av tillgångar samt kostnader för information om bankkonton, för beslagtagande av brev, för information om telekommunikationsuppgifter och för avlyssning av telekommunikation.
6. Kostnader i anslutning till verkställighet av domen, inklusive kostnader för transport av interner till en inhemsk eller utländsk kriminalvårdsanstalt men exklusive kostnader för frihetsberövande.
7. Domstolsavgifter med anknytning till brottmålsförfarandet.
8. Arvoden till försvarsadvokat eller andra företrädare.
9. Ett engångsbelopp för kostnader för stöd till offret, upp till 1 000 euro.

Med undantag för kostnader som anges under punkterna 3 och 7–9 betalar staten kostnaderna i förväg. Vid beräkningen av engångsbelopp enligt första stycket punkt 9 tar domstolen hänsyn till den ersättningsskyldiges betalningsförmåga. Kostnader för medverkan av en tolk hör inte till de kostnader som ska återbetalas av svaranden.

Enligt § 391.1 i straffprocesslagen ska man vid verkställighet av domstolens beslut om rättegångskostnader ta hänsyn till den dömda personens möjlighet att klara de dagliga levnadskostnaderna för sig själv och sin familj liksom skyldigheten att betala ersättning för den skada som brottet orsakat. Om den tilltalade saknar tillgångar och därmed inte kan betala någon ersättning för kostnader, kan domstolen förklara kostnaderna som icke indrivningsbara. Om domstolen bedömer att kostnaderna kommer att kunna drivas in i framtiden ska den berörda personens ekonomiska förmåga granskas på nytt efter en viss period. Den lagstadgade fristen för återbetalning av kostnaderna är fem år efter det att slutlig dom har meddelats. Om domstolen beslutar att den dömde ska bära rättegångskostnaderna och det senare visar sig att han eller hon inte kan betala, kan myndigheterna förlänga betalningsfristen, tillåta avbetalningar eller minska de ersättningspliktiga kostnaderna.

Om den dömda personen enligt domstolens avgörande är skyldig att åtminstone delvis ersätta målsäganden för skada som lidits, ska han eller hon också återbetala rättegångskostnaderna i brottmålet till målsäganden.

Enligt § 393a i straffprocesslagen kan en tilltalad som frikänns ansöka om att staten ska bidra till kostnaderna för hans eller hennes försvar. Detta omfattar nödvändiga utlägg samt en engångssumma för advokatkostnader. Vid fastställandet av engångsbeloppet beaktas försvarets omfattning och komplexitet samt i vilken utsträckning försvarsadvokatens insatser varit nödvändiga eller ändamålsenliga. Beloppet får inte överstiga följande belopp: i mål som prövas med jury i regiondomstol: 10 000 euro; i förfaranden inför regiondomstol med lekmannadomare: 5 000 euro; i förfaranden inför regiondomstol med ensamdomare: 3 000 euro; i förfaranden inför distriktsdomstol: 1 000 euro.

Om ett brottmål inleds av målsäganden eller på begäran av en person som inträtt som part i målet enligt § 72 i straffprocesslagen, men förfarandet inte leder till en fällande dom, ska målsägaren eller den som inträtt som part i målet stå för alla kostnader som han eller hon har orsakat. Om brottmålet slutar med att målet avskrivs (*Diversión*) (§§ 198–209 i straffprocesslagen) behöver den som inträtt som part i målet inte betala några kostnader.

Sakkunnigarvoden

I tvistemål (även handelsrättsliga mål) kvittas sakkunnigarvoden mot varandra eller delas proportionellt i förhållande till i vilken utsträckning parten nått framgång med sin talan (§ 43.1 i civilprocesslagen).

I mål om äktenskapsskillnad där parterna är oeniga, men där domstolen inte meddelar något beslut i ansvarsfrågan, kvittas parternas utlägg mot varandra. Om en part har stått för mer än hälften av kostnaderna ska den andra parten betala mellanskillnaden. Om det i domen fastställs att den ena maken bär ansvaret för äktenskapsskillnaden, ska den maken ersätta den andres kostnader för sakkunnigarvoden.

I följande förfaranden ska sakkunnigarvoden, som i ett första skede täcks av staten, betalas till domstolen av den part som gett upphov till kostnaderna eller i vars intresse kostnaderna uppstått: äktenskapsskillnad efter gemensam ansökan, förfaranden om vårdnad och umgängesrätt, samt förfaranden om underhållskrav för minderåriga barn. Om flera personer är skyldiga att återbetala kostnaderna ansvarar de solidariskt för dessa (§ 1 led 5 i lagen om betalning till domstol [*Gerichtliches Einbringungsgesetz* - GEG] jämförd med § 2.1 i samma lag).

Beloppen för sakkunnigarvoden regleras i lagen om rätt till arvode. I varje enskilt fall beror de på innehållet i och omfattningen av de utlåtanden som domstolen begär.

I brottmålsprocesser utgör sakkunnigarvodena en del av rättegångskostnaderna (§ 381.1.2 i straffprocesslagen), vilka enligt § 389.1 i straffprocesslagen ska betalas av den som fällts till ansvar för brott. Sakkunnigarvodena fastställs av domstolen eller den allmänna åklagarmyndigheten och betalas i förväg av staten.

Arvoden till översättare och tolkar

Ovanstående redogörelse gäller även för arvoden till översättare och tolkar.

Bakgrundsmaterial

[Undersökning rörande kostnadstransparens: Österrike](#) (829 Kb)

Länkar

[§ 32 i lagen om domstolsavgifter](#)

■ Senaste uppdatering: 20/10/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.